

אורי (שם בדוי), היה כבן 3.5 שנים כאשר אביו לקח אותו לרופאת המשפחה עם תלונות על כאבי בטן מיום קודם אשר טופלו בסירופ לשיכוך כאבי בטן. הרופאה בדקה את אורי ומצאה את אשכו השמאלי נפוח, חם, עם רגישות ניכרת במישוש והפנתה אותו לחדר מיון ילדים. אורי ואביו הגיעו לחדר מיון בשעות הערב. רופא ילדים שבדק את אורי ציין שמצבו הכללי טוב, שהאשך עם אודם וחום מקומי ושלא ניתן היה לבדוק אותו בשל רגישות רבה. למעשה באותה עת סבל אורי ממצב המכונה "אשך חריף" - acute scrotum. אולם, האורולוג התורן אבחן שאורי סובל מ- acute hydrocele (מיימת, הצטברות מים סביב האשך), ולכן שיחרר את אורי עם המלצות לטיפול סימפטומטי (כלומר טיפול בתסמינים) וכן המלצות לחזור לחדר מיון בכל הרעה במצב. למחרת, כאשר ראה אביו של אורי שהוא ממשיך לסבול מכאבים ומתקשה לעמוד, הוא החזיר אותו לחדר מיון. הפעם נמצאו נפיחות בשק האשכים, בצקת על פני עור השק, אשך נפוח ורגיש והוחלט לנתח את אורי. הוא הוכנס לצום משעה 12:00 ונותח אחר הצהריים. בניתוח שבו השתתף האורולוג התורן, נמצא האשך בצבע כחלחל ומסובב פעם וחצי על צירו. לאחר התרת התסביב וחימומו, התאושש האשך חלקית והמנתחים קיבעו את שני האשכים. כעבור יומיים, שוחרר אורי לביתו. המפגש האחרון שלו עם בית החולים היה בביקורת שנערכה כעבור כעשרה ימים ועברה בהצלחה. אביו של אורי לא הונחה להמשיך בבדיקות או במעקב. חלפו עברו השנים, אורי בגר ועמד לפני גיוסו לצה"ל. בעקבות בדיקות שגרתיות בלשכת הגיוס התגלה שאשכיו נמקו ושגופו אינו מייצר טסטוסטרון. כחלק מהבירור התבקש להמציא מסמכים מהניתוח, אביו פנה לארכיון בית החולים, קיבל תיעוד והמציא אותו ללשכת הגיוס. אורי התגייס ושירת שירות מלא. בהמשך נישא לחברתו, כעבור זמן קצר התגרשו וכיום הוא נשוי בשנית ואב לילדה מתרומת זרע. הוא נזקק לטיפול הורמונלי באופן שוטף. אורי הגיש תביעה כנגד בית החולים, בטענה כי בעת ביקורו הראשון בחדר המיון, התרשל הרופא בכך שלא ערך לו בדיקה מלאה ולכן לא אבחן את העובדה שהוא סובל מתסביב אשך. בפני בית המשפט העידו המומחים הרפואיים מטעם שני הצדדים, אולם רופא חדר המיון עצמו לא הובא לעדות. בית המשפט פסק כי בדיקתו של הרופא היתה חסרה ועל כן רשלנית. כך, קבע בית המשפט, כי הרופא לא בדק את מיקום האשך בשק האשכים, לא בדק אם אורי יכול ללכת ולקפוץ, לא הסביר מדוע הוא חושד ב"מיימת" ולא ב"תסביב אשך" ועוד. לאור זאת, קבע בית המשפט כי היה על הצוות לחשווד בקיומו של תסביב ולהפנות את אורי לניתוח חוקר. מאחר ודבר זה לא בוצע, הרי שבית החולים התרשל. לגבי האשך הימני, קבע בית המשפט כי אין קשר בין האירוע ביחס לאשך השמאלי למצבו של האשך הימני. בית המשפט בחן את נזקיו של אורי ופסק לו פיצויים בסך כולל של כ- 550,000 ₪.